

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (desátého senátu)

29. června 2022 *

„Nástroj předvstupní pomoci – Vyšetřování OLAF – Rozhodnutí Komise o uložení správní sankce – Vyloučení z účasti na zadávacím řízení a z přidělování grantů financovaných ze souhrnného rozpočtu Unie na dobu čtyř let – Zápis do databáze systému včasného odhalování rizik a vylučování hospodářských subjektů – Finanční nařízení – Právní moc soudního přezkumu v plné jurisdikci – Přiměřenost sankce“

Ve věci T-609/20,

LA International Cooperation Srl, se sídlem v Miláně (Itálie), zastoupená B. O'Connorem a M. Hommém, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené R. Pethkem, jako zmocněncem,

žalované,

TRIBUNÁL (desátý senát),

ve složení A. Kornezov, předseda, E. Buttigieg a G. Hesse (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

s ohledem na písemnou část řízení,

s ohledem na to, že účastníci řízení ve lhůtě tří týdnů od okamžiku, kdy bylo účastníkům řízení doručeno sdělení o ukončení písemné části řízení, nepodali žádost o konání jednání, a poté, co na základě čl. 106 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu rozhodl, že se nebude konat ústní část řízení,

vydává tento

Rozsudek¹

[*omissis*]

* Jednací jazyk: angličtina.

¹ – Jsou uvedeny pouze body tohoto rozsudku, jejichž zveřejnění Tribunál považuje za účelné.

Právní otázky

[omissis]

K přiměřenosti sankce

- 151 Žalobkyně tvrdí, že její dobrá spolupráce během vyšetřování OLAF měla být výborem zohledněna při stanovení přiměřené sankce, která měla být v projednávané věci uložena. Dodává, že v souladu s italským právem přijala v dubnu 2016 model organizace, řízení a kontroly spolu s etickým kodexem a s tím související disciplinární systém. V roce 2019 rovněž odvolala A a B z jejich funkcí.
- 152 Komise tvrdí, že na základě svých smluvních závazků a článku 5 nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. 1996, L 292, s. 2; Zvl. vyd. 09/01, s. 303) byla žalobkyně povinna spolupracovat a umožnit přístup do svých prostor za účelem usnadnění kontrol a inspekcí, které za Komisi prováděl OLAF. Argument žalobkyně, že její dobrá spolupráce měla být zohledněna při posuzování přiměřenosti sankce, které výbor provedl, je třeba podle Komise zamítnout. Komise upřesňuje, že výbor měl přístup ke zprávám o kontrolách na místě, ve kterých je uvedeno, že žalobkyně a její zástupci spolupracovali s OLAF.
- 153 Úvodem je třeba připomenout, že pokud jde o skutky, ke kterým došlo před 1. lednem 2016, Komise v napadeném rozhodnutí uvedla, že čl. 133a odst. 2 písm. b) jejího nařízení (ES, Euratom) č. 2342/2002 ze dne 23. prosince 2002 o prováděcích pravidlech k nařízení č. 1605/2002 (Úř. věst. 2002, L 357, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 145), v platném znění, a čl. 145 odst. 1 jejího nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012, ze dne 29. října 2012 o prováděcích pravidlech k nařízení č. 966/2012 (Úř. věst. 2012, L 362, s. 1), před jeho změnou provedenou jejím nařízením v přenesené pravomoci (EU) 2015/2462 ze dne 30. října 2015 (Úř. věst. 2015, L 342, s. 7) stanovily, že maximální doba vyloučení subjektu činí pět let.
- 154 Pokud jde o skutky, které byly spáchány po 1. lednu 2016, Komise uvedla, že čl. 106 odst. 14 písm. c) nařízení č. 966/2012, ve znění nařízení 2015/1929, stanovil, že doba vyloučení nesmí překročit tři roky v případě vážného profesního pochybení uvedeného v čl. 106 odst. 1 písm. c) uvedeného nařízení a pět let v případech korupce uvedených v čl. 106 odst. 1 písm. d) téhož nařízení.
- 155 V této souvislosti Komise vyloučila žalobkyni na základě předběžné právní kvalifikace jejího jednání s ohledem na zjištěné skutečnosti nebo jiná zjištění uvedená v doporučení výboru podle čl. 106 odst. 2 nařízení č. 966/2012 ve znění nařízení 2015/1929. Měla za to, že závažnost protiprávního jednání, úmyslná povaha tohoto jednání, doba jeho trvání a vysoké částky odůvodňují vyloučení na dobu čtyř let.
- 156 V této souvislosti Tribunál uvádí, jak Komise konstatovala v napadeném rozhodnutí, že čl. 133a odst. 1 nařízení č. 2342/2002, ve znění nařízení Komise (ES, Euratom) č. 478/2007 ze dne 23. dubna 2007 (Úř. věst. L 111, s. 13), a čl. 106 odst. 3 nařízení č. 966/2012, ve znění nařízení 2015/1929, vyžadují, aby veřejný zadavatel, který vylučuje hospodářský subjekt, dodržoval zásadu proporcionality. Uvedený čl. 106 odst. 3 zejména stanoví, že rozhodnutí veřejného zadavatele musí vzít v úvahu zejména závažnost situace, mimo jiné při zohlednění dopadu na finanční zájmy Unie a její pověst, doby, která uplynula od okamžiku, kdy k pochybení došlo, doby trvání

a opakování pochybení, úmyslu nebo stupně nedbalosti, nebo jiných polehčujících okolností, jako například míry spolupráce hospodářského subjektu s příslušným orgánem a jeho přínosu pro vyšetřování uznaného veřejným zadavatelem.

- 157 Podle čl. 108 odst. 11 nařízení č. 966/2012, ve znění nařízení č. 2015/1929, má Tribunál „plnou jurisdikci ohledně přezkumu rozhodnutí, kterým veřejný zadavatel vylučuje hospodářský subjekt nebo mu ukládá finanční sankci, včetně zkrácení nebo prodloužení doby trvání vyloučení nebo zrušení, snížení nebo zvýšení uložené finanční sankce“. Kromě pouhého přezkumu legality, který umožňuje pouze zamítnout žalobu na neplatnost nebo zrušit napadený akt, tato pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci opravňuje Tribunál k tomu, aby napadený akt pozměnil s přihlédnutím ke všem skutkovým okolnostem, aniž by jej zrušil, a to například tak, že upraví dobu trvání vyloučení. Za těchto podmínek může Tribunál případně provést jiná posouzení, než jsou ta, která Komise uvedla v napadeném rozhodnutí, pokud jde o dobu trvání vyloučení.
- 158 V projednávaném případě musí být argumentace, kterou žalobkyně tvrdí, že dobrá spolupráce, kterou prokázala při vyšetřování, a reorganizační opatření, která přijala, měla mít vliv na posouzení přiměřenosti sankce, která jí měla být uložena, vykládána v tom smyslu, že žádá Tribunál, aby při výkonu své pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci posoudil dobu trvání vyloučení s přihlédnutím k uvedeným polehčujícím okolnostem.
- 159 V rámci své pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci Tribunál konstatuje, že se žalobkyně dopustila korupce a vážného profesního pochybení uvedeného v bodech 121 až 123, 126, 127 a 129 až 134 výše. Tyto skutečnosti jsou již svojí povahou velmi závažné, protože cílem jednání žalobkyně bylo podplatit úředníky veřejné správy Republiky Severní Makedonie za účelem získání konkurenční výhody vůči ostatním uchazečům. Je třeba konstatovat, že se žalobkyně úmyslně snažila zkorumpovat úředníky veřejné správy Republiky Severní Makedonie. Toto jednání trvalo o něco déle než čtyři roky a podílelo se na něm několik interních a externích spolupracovníků žalobkyně.
- 160 Je třeba rovněž zohlednit závažnost dopadu těchto skutečností na finanční zájmy Unie, protože se týkají částky přesahující 1,7 milionů eur.
- 161 Dále, pokud jde o skutečnosti uvedené žalobkyní, je pravda, že zprávy o kontrolách na místě poukazují na její „velmi dobrou“ a „plnou“ spolupráci při těchto kontrolách. Stejně tak je však pravda, že žalobkyně měla, jak tvrdí Komise, povinnost spolupracovat s OLAF, kterou jí ukládají právní předpisy. V každém případě je třeba konstatovat, že v projednávaném případě může mít chování žalobkyně během vyšetřování vzhledem k závažnosti skutků pouze malý vliv na přísnost sankce.
- 162 Pokud jde o organizační model přijatý žalobkyní v roce 2016, Tribunál se ztotožňuje s posouzením, které v tomto ohledu provedla Komise v napadeném rozhodnutí. Tento model byl totiž na straně jedné přijat v dubnu 2016, nezastavil však protiprávní jednání žalobkyně, které pokračovalo až do ledna 2017. Na straně druhé, tento nový model sice může mít vliv na chování žalobkyně v budoucnu, v relevantním období však žádný vliv neměl. Rovněž vyloučení A a B v roce 2019 může mít vliv pouze na budoucí chování žalobkyně. Tribunál má tedy za to, že není namístě k tomuto modelu přihlížet.

- 163 Konečně lze zdůraznit, že maximální doba trvání vyloučení stanovená normotvůrcem byla před 1. lednem 2016 pět let pro vážná profesního pochybení a po 1. lednu 2016 tři roky pro vážná profesní pochybení a pět let pro případy korupce. V projednávaném případě přitom Tribunál v bodech 121 až 123, 126, 127 a 129 až 134 výše konstatoval, že jednání žalobkyně představuje jak závažné profesní pochybení, tak korupci.
- 164 S ohledem na všechna výše uvedená zjištění a okolnosti je třeba vyloučení na dobu čtyř let považovat v projednávaném případě za vhodné a přiměřené.

[*omissis*]

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (desátý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**
- 2) **Společnosti LA International Cooperation Srl se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Kornezov

Buttigieg

Hesse

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 29. června 2022.

Podpisy.